

איך הצליחו להרגיז את בלייני תל-אביב? ★ ביפו לא אוהבים מוסיקה יס-תיכונית ★ וימיההולדת של פלייבויס

אווידה של מיקונוס

והיפה אנט בילתה את הערב בחיק המישפחה בביתם בסביון. פלאטו-שרון ישב בחברת כמה ידידים וכאשר התעייף נשארה המזכירה קלר-הרגליים לרקוד בלי ליאות בחברת נשותיהם.

הבוס והמזכירה
אישה-העסקים שמואל פלאטו-שרון במצב-רוח מרומם רקד עם מזכירתו ה-ניצחית, קלרה חורי (משמאל). אשתו החוקית

אך כנראה שקינאת המתחרים גרמה לכך שהמישטרה הגיעה למקום וביקשה להפסיק את השמעת המוסיקה. מוסה מוכן היה להישבע שלא היו אלה שכניו הער-ביים, מכיוון שכולם היו אורחיו.

150 איש לארוחת-ערב מפוארת על חשבון הבית. התקליטן השמיע מוסיקה יס-תיכונית, החוגגים אכלו ורקדו על רקע הדקלים והצמחיה השופעת, באווירה שהזכירה לכולם את האי מיקונוס.

זוהי כבר מסורת בת שלוש ש-נים: בערב סוכות מארגן המיסערן מוסה כהן, הבעלים של מיסע-רת-הרגים הסוכה הלבונה. מסיבה גדולה לכבוד סוכות. כל שנה גוסי-פים יותר חשובים. הפעם הוזמנו

עדנה קפלן עורכת-הדין הכי נחמדה בגוש דן, לא פסקה מלקרוד כל הערב. קפלן, בת-י-רוקת חדשנית ויוצאת-דופן, היא לקוחה ותיקה של המקום.

משהו עסיסי במיסערה סמוכה

מפיקים, בעלי בתי-קולנוע ועוד. בעוד הקהל מחכה ומחכה החלה הופעתה של זמרת הג'אז, ורד הררי, אבל הסאונד פגם בהופעתה. לאחר מכן, באיחור של חצי שעה, נכנסו המוזמנים לאולם הסינמטק ושם, במקום ארוחת-ערב חגיגית, הם התכבדו במנות גדושות של אוכל איטלקי על סוגיו השונים, בעיקר ממישפחת הפאסטה. האוכל היה טוב ואולי גם מזין, אך קשה לאוכלו בעמירה, בעיקר לנוכח הרוחק הרב שהיה שם.

איך אפשר להרגיז אנשים? אנשי חברת אמרנד, להפצת והפקת סרטי-יוריאן, הצליחו בכך. החברה ער-כה מסיבת-היכרות גדולה עם הקהל הישראלי כסינמטק התל-אביבי. בהזמנות כתבו שתוגש ארוחת-ערב חגיגית, יוקרנו סרטים וינשאו נאומים וגם נקבו בשעה היעודה שבה אמורה היתה להתחיל החגיגה. זה שעם ישראל אוהב לאחר — זה כאמת לא אשמתם, אך כשכל הקהל כבר היה במקום אנשים פשוט עמדו וחיכו

רבים יותר, אולי לשם גיוס ממון עבור המוסיאון. מרק שפס חייך לכולם והתכבד מהיין, אך סירב לדבר על הצרות הפוקדות עתה את המוסיאון.

לאחר שכולם סיימו לאכול הודיעו ברמקול שההקרנה מתחילה, ואז, כבמטה-קסם, התפזר הקהל לשני מחנות: המוזיקיסטים נכנסו לאולם שבו הוקרן סרטי-אימים והשפויים נכנסו לאולם השני, שבו הוקרן סרט בנוסח היידי בת הרבים, בגירסה משופרת. לאחר שעתיים יצא הקהל ההמום או המחייך, תלוי באיזה אולם ישב, והתכבד בקפה ובדבריי-מתיקה. אך נראה שכל אלה שראו את סרט הזוועות העדיפו לברוח הביתה או למיסערה סמוכה, למשהו עסיסי יותר.

המנהל מרק שפס, מנהל מוסיאון תל-אביב, בא בחברת רעייתו. ככל שמצב המוסיאון גרוע יותר נראה שפס באיזונים

לבאות, ומה היו הבאות? התוכנית שהוגשה להם. ומה עשו עד להופעתה של הזמרת? עמדו, אכלו ושתו. כל הסצינה המעצבנת הזאת נערכה כרחבת הסינמטק, שבמרכזה הוצב שולחן ענק ושעליו הונחו בטיגנון כפרי ערימות של ירקות התוכים, כמו מל-פפונים, פטריות, נבטים ופרוסות לחם כפרי וגם מבחר גבינות. בשולחן מקביל חולקו לצמאים כוסות-יין. בקהל נראו הרבה אנשי-סרטים, מפיצים, קולנוענים,

אבי בתו הפסיכולוג בן ה-82 דויד רודי בא בחברת בתו. השחקנית רחלי חיימיאן (למטה מימין) הנחתה את הערב. הזמרת ורד הררי (לשמאלה) הופיעה בחלק האמנותי.

